

Etkinlik Adı : Duyguların Sesi

Dezavantajlı Grup (özel gereksinimli, göçmen, dil engeli yaşayan vb. kırılgan çocuklar)

Uygun Gelişim Düzeyleri:

- Okul Öncesi Gelişim Düzeyi Çocuklar (3-6 yaş)
- İlkokul Gelişim Düzeyi Çocuklar (7-12 yaş)

Kazanımlar / Amaçlar:

- Duyguların sadece yüz ifadeleriyle değil, ses tonlarıyla da ifade edilebileceğini fark etme.
- Duygusal farkındalık ve empati becerisini güçlendirme.
- Sözel ifade zorluğu yaşayan çocuklarda alternatif iletişim biçimleri geliştirme.

Materyaller:

- Ses kayıtları (mutlu kahkaha, ağlama sesi, şaşırma sesi, nefes alma gibi doğal sesler).
- “Duygu sembolleri” kartları veya duyguların görüldüğü resimli kağıt çıktıları (gülen yüz, ağlayan yüz, şaşkın yüz, sakın yüz vb.).

Uygulama Yönergesi (Öğretmen için):

- Öğretmen, çocuklara farklı ses kayıtlarını dinletir (örneğin biri gülüyor, biri bağırıyor, biri derin nefes alıyor).
- Her ses sonrası şu sorular yöneltilir:
 - “Bu ses sana ne hissettirdi?”
 - “Sence bu kişi ne hissediyor olabilir?”
- Çocuklar, tahmin ettikleri duyguyu sembol kartlarından seçer veya o sesi kendi sesiyle taklit eder.
- İkinci aşamada öğretmen çocuklardan kendi “duygu sesini” bulmalarını ister:
 - “Sen mutlu olduğunda sesin nasıl çıkar?”
 - “Heyecanlandığında sesin nasıl çıkar?”
- Sözel ifade zorluğu yaşayan çocuklar duygu kartlarından veya resimlerden de seçim yapabilir.
- Öğretmen bu çalışmayı yaparken özellikle olumsuz duygularda çocukları iyi gözlemlemeli, dikkat çeken bir durum (donukluk, aşırı reaksiyon, uyumsuzluk vs) söz konusu olduğunda bunları not alıp rehberlik ve psikolojik danışmanlık servisine bildirmelidir.

Beklenen Çıktılar:

- Çocuk duyguların sadece yüzle değil, sesle de ifade edilebileceğini fark eder.
- Dinleme, ayırt etme ve empati becerileri gelişir.
- Duygusal farkındalık oyunla ve eğlenceli şekilde desteklenir.

Öğretmen İpuçları:

- Duygusal hassasiyeti yüksek çocuklar için “korku” veya “bağırma” sesleri kullanılmaz; öğretmen bu sesleri önceden dinleyip uygunsuz olanları eleyebilir.
- Sözel ifade güçlüğü olan çocuklar, sadece mimikle veya duygu kartları, resimleri ile etkinliğe katılım sağlayabilir.
- Her çocuğun “duygusunun sesi” farklı olabilir; öğretmen “doğru–yanlış” demek yerine “çok ilginç bir ses yaptın, bunu seçmen harika” gibi destekleyici bir dil kullanmalıdır.
- Sessiz kalmayı seçen çocuklar zorlanmaz, onların gözlemi de sürece dahil kabul edilir.